

A PÉCSETT MEGGYILKOLT DIÁKÉRT GYÚJTOTTAK GYERTYÁKAT A SZEGEDI EGYETEMEN

Csendben emlékeztek

Könnyes szemmel, egyperces néma csendben emlékeztek tegnap Pécssett meggyilkolt társukra a szegedi gyógyszerészek. Szabó Gábor, az SZTE rektora elcsukló hangon figyelmeztetett: jobban oda kell figyelni egymásra.

SZEGED

R. TÓTH GÁBOR

Apró, pislákoló mécsesek és gyertyák ölelik azt a fehér virágokból készült koszorút, amelyet a Szegedi Tudományegyetem Gyógyszerésztudományi Karának főépületében álltak körül tegnap délelőtt a hallgatók és oktatóik, Fülöp Ferenc, a kar dékánja és Szabó Gábor, az SZTE rektora.

A csütörtöki pécsi tragédiára emlékeztek: egy 23 éves egyetemista az intézmény biofizikai intézetében lövöldözni kezdett, egyik csoporttársát megölte, a másikat súlyosan megsebesítette. Az ország több pontján, Szegeden is egy percig néma csendben emlékeztek meggyilkolt társukra a gyógyszerészek.

A rektor a szóbeli mellett

– Támogatom a szóbeli felvételi visszaállítását – mondta el lapunknak Szabó Gábor. – Ha találkozunk a hallgatóval, tudunk hatni rá, tanácsot adni neki. Megbeszélhetjük például, ha tudása nem elégséges ahhoz a pályához, amelyet választott. Megismerhetjük, képet kaphatunk róla – mutatott rá.

Szabó Gábor rektor és a hallgatók gyertyákkal emlékeztek. FOTÓ: KARNOK CSABA

– Mindannyian megdöbbenve állunk itt. Nagyon nehéz megszólalni – kezdte Fülöp Ferenc. – Gyászolunk. Az ember csak nyeli a könnyeit: az a fiatalember lehetett volna gyermekünk, hozzátartozónk is – fogalmazott érzékenyülve Szabó Gábor. A Magyar Rektori Konferencia elnökeként az egész testület együtt-érzését tolmácsolta.

Könnyes szemmel álltak a mécsesek előtt a hallgatói önkormányzat tagjai. – Megrendítő, hogy ilyesmi egy egyetemen, egy szellemi fellegvárban történt meg – fogalmazott lapunknak a negyedéves Szűcs Henriett Diána.

– Ha a fiú korábban is instabil volt lelkileg, hogyan juthatott fegyverhez? Miért nem derült ki semmi az egészségügyi vizsgán? – kérdezte a harmadéves Rényi Péter. A szegedi hallgatók napok óta erről a tragédiáról beszélnek, sokan szüleikkel is megosztják érzéseiket. Szerintük legalább az egészségügyi karokon újra kötelezővé kellene tenni a pszichológiai vizsgálatot. – Amíg létezett szóbeli felvételi, addig a teremben ült egy pszichológus szakértő is, aki az írásban beadott önéletrajz és a személyes benyomás alapján kapott egy képet a felvételizőről. Ma ez hiányzik. A szegedi hallgatói önkormány-

zat javasolja majd a szenátusnak, hogy állítsa vissza – mondta Szűcs Henriett Diána. – Naponta találkozunk erős, kábító hatású szerekkel. Nekünk is érdekünk, hogy kiszűrjük az ilyen eseteket – tette hozzá a másodéves Szegedi Ádám. Úgy érzik: összekovácsolja a hallgatókat a tragédia, ezentúl jobban odafigyelnek egymásra.

Ugyanezt szorgalmazza Szabó Gábor rektor is. – Fontos, hogy ilyen ne következhesen be újra. Beszélgetni kell, nagyobb hangsúlyt fektetni a lélek ápolására – vallja. Ami történt, tragédia a magyar fiatalságnak és a felsőoktatásnak.

Vírus támad, orvos hallgat

SZÓGI ANDREA

szogi.andrea@delmagyar.hu

Három hete tudjuk, hogy az életéért küzd egy új influenzás kismama a szegedi körintézetben. Állapotáról egy fél mondattal sem mondtak többet a kezelőorvosok azóta. Mi ugyan folyamatosan kérdeztünk, csak épp – ki tudja, miért – választ nem kaptunk eddig. Ahogy a vásárhelyi kórházban ápolat 67 éves betegről sem beszélnek.

Közben egyre-másra jöttek-jönnek a hírek az új influenzáról. Mindenkinek van egy elmélete a mesterségesen előállított vírustól a hisztériakeltésen át a világpusztító járványig, és hajlamos csak azt meghallani, ami a saját véleményét igazolja. A legrosszabb azonban – régi közhely, de igaz – a bizonytalanság. Márpedig a szegedi

Folyamatosan kérdeztünk, csak épp választ nem kaptunk eddig.

kismama esete körüli hallgatás éppen ezt erősíti. Hiszen például a Semmelweis klinikán ápolat két fiatal nő kezelőorvosa nyilatkozott a betegek ál-

lapotáról, sőt az elvégzett beavatkozásokról is. A győri megyei kórház orvosigazgatója is beszélt az intenzívben kezelt kismamáról, elmondta azt, ami ránk tartozik.

Mi is csak ennyit kértünk. Nem várjuk a főorvosoktól, professzoroktól, hogy a betegek nevét, lakcímét és egyéb személyes adatait megosszák velünk. De ahhoz igenis ragaszkodunk, hogy az alapvető tényeket mondják el. Ettől még a klinika, kórház tiszteltben tartja a család kérését is, hiszen semmi személyesét nem ad ki, de eloszlik a homály. Hisz eddig hol azt hallottuk, hogy az asszony vírusellenes szert kap, hol meg azt, hogy csak vizes ruhával borogatják. Egyesek szerint más betegsége is van, a legdurvább elmélet pedig az, hogy egyszerűen a terhes nőkre akartak ráijeszteni, hogy jobban fogyjon a vakcina. A hallgatás csak tovább rontott a helyzeten. Most olvadni látszik a jég, egy-két részlet végre kiderült a kismamáról, akinek szervezete a túlélésért harcol.

Az intenzív terápiás intézetet vezető egyetemi tanár szerint találgatásra adna okot minden személyes részlet. Nem. Éppen hogy akkor kezdünk találgatni, ha nem kapunk információt.

EGYKORI SZEGEDI HALLGATÓ FOGLALKOZOTT RENDŐRSÉGI PSZICHOLÓGUSKÉNT A SOKKOT KAPOTT PÉCSI EGYETEMISTÁKKAL

Még belelőtt a földön fekvő, sérült csoporttársába is

Pásztor Attila (képkön) a pécsi egyetemi lövöldözés után 15 perccel már a helyszínen volt, ő foglalkozott az ámokfutást átélő, sokkos állapotba került gyógyszerészhallgatókkal. Értesülésünk szerint G. Ákos kivégzéseszerűen, a földön fekvő, védekező testtartást felvevő, sérült és vérző csoporttársába is belelőtt még egyszer közvetlen közléről.

PÉCS

SZABÓ C. SZILÁRD

Magyarország legmegdöbbentőbb iskolai lövöldözésének okáról ellentmondásos információk keringenek. Mint ahogy G. Ákos személyéről is, aki egyik csoporttársát megölte, a másikat pedig súlyosan megsebesítette. A 23 éves egyetemista meglátta a gyakorlatvezető laboránsot és azt a takarítónőt is, aki benyitott a terembe.

A TRAUMA FELDOLGOZÁSA HÓNAPOKBA TELHET. Pásztor Attila, a Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság igazságügyi klinikai szakpszichológusa – aki Szegeden kezdte felsőfokú tanulmányait, amit aztán Pécssett fejezett be – a lövöldözés után 15 perccel már a helyszínen volt. Ő foglalkozott azokkal a gyógyszerészhallgatókkal, akik átéltek G. Ákos ámokfutását. A csoportban 16 lány és 4 fiú tanult. – A lövöldözés alatt végig életveszélyben voltak a hallgatók, akikkel sokkos, hisztéri-

kus állapotban találkoztam. Elemi biztonságérzetükben rendültek meg, amit próbáltam helyreállítani. A traumatikus élmény feldolgozása azonban még hetekbe, hónapokba telhet. A kezelésüket ezen a héten veszi át a rendőrségtől az egyetemi pszichológiai tanácsadási szolgálat – mondta lapunknak Pásztor Attila.

KÖZLŐRŐL TÜZELT A SÉRÜLT FÖLDÖN FEKVŐRE.

Lapunk megbízható forrásokból úgy értesült, hogy G. Ákosnak nem voltak barátai, nem volt barátjánője, kívül rekedt a közösségen. A 23 éves fiút nem egyszer zrikálták csoporttársai. Az egyik tantárgyból például csak négy órát lehetett mulasztani, s amikor ennyit már hiányzott, megjegyzéseket tettek neki, hogy „na, ebből is évismétlés lesz!”. Isme-

retes, G. Ákos korábban kémia szakon tanult az egyetemen, de ott kudarcot vallott. Az előadásokon, amikről hiányzott, nem írták be a nevé a katalógusba a csoporttársai. Az ámokfutó nőügyeivel is hengegett, ezzel bizonyítva férfiasságát. Értesülésünk szerint amikor ezt kétségbe vonták a fiú csoporttársak, azzal fenyegette meg őket, hogy van fegyvere, s ha kell, használni is tudja.

Azt senki sem gondolta, hogy beváltja fenyegetését.

Rendőrségi információk szerint a teremben 8 lövés dördült el. G. Ákos csak a fiú csoporttársait vette célba. Értesüléseink szerint kivégzéseszerűen lőtt az egyik fiúra, akinek előbb mindkét lábát eltalálta, majd amikor már a földön fekvő csoporttársa felhúzott térdel védekező testtartást vett fel, még közvetlen közlőről belelőtt. Ezt hívják különös kegyetlenségnek. Úgy tudjuk, hogy a fiú 4 lövést kapott. Ő volt az, akinek hétévtől műtéttel mentették meg az életét. Úgy tudjuk, hogy G. Ákos célzott lövéseket adott le a fiú csoporttársai lágyékára. Az egyik fiú úgy menekült meg, hogy kiugrott a tanterem ablakán. Információink szerint neki bűntudata van, mert úgy érzi, ha megragadta volna a mellette ülő barátja grabancát, s magával rántotta volna az ablakon keresztül, akkor még ma is élne. A takarítónőnek hatalmas sze-

Elszállítják a gyanúsítottat, G. Ákost a pécsi bíróságról, amely előzetesbe helyezte. FOTÓ: MTI

rencséje volt, mert a golyó gellert kapott a dupla üvegajtón, ami combmagasságba vitte le a lövedék roppályáját, így a halálos tüdőlövés helyett „csak” a lábába fúródott a golyó.

AZ ELMEVIZSGÁLATOKTÓL FÜGG, HOGY BÜNTETHETŐ-E AZ ÁMOKFUTÓ.

Lapunk értesülése szerint amikor G. Ákos feladta magát a rendőröknek, csapzott volt, magába roskadt, de nem volt zavart, fel tudta idézni a lövöldözés történetét. Vallo-mást azonban azóta sem tett. A 23 éves egyetemistáról az eset óta mondták már, hogy

látens skizofrén, és belső hangokat hall. A szakértő szerint azonban akit belső hangok utasítanak, az nem tud úgy kommunikálni, mint G. Ákos. Vannak olyan vélemények, amelyek megkockáztatják, hogy a védelem erre akár majd alapozni. A rendőrség szerint az ámokfutó elmeállapotát újabb szakértőknek kell megvizsgálniuk, méghozzá nem a pécsi egyetemről, így kizárható az elfogultság. Zsobra Péter, a Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság szóvivője elmondta: mindenképpen több szakértőnek kell megvizsgálnia a fiatalembert, hogy kide-

rüljön, milyen az elmeállapota, hiszen a bíróság majd csak ennek ismeretében tud megfelelően döntést hozni. Ettől függ, hogy az egyetemista egyáltalán büntethető-e. Szakmai hiba lenne, véli az egyik szakértő, ha G. Ákos nem kerülne az Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyintézetbe megfigyelésre. Lapunk úgy tudja, hogy G. Ákosnál nem merült fel olyan pszichiátriai zavar, amely börtönben, fogdában való fogvatartását illetően kizáró ok lenne. Eddigi fogvatartása alatt sem kért pszichés panaszra hivatkozva szakmai segítséget.

